

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Bono Sodalitatis Partheniæ, Et Officiis Sodalium Erga Deiparam Patronam

Bourgeois, Jean

Antverpiæ, 1622

Cap. 12. De Patris directoris ope spiritali minimè negligenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48699)

Psal. 118. 1.

do tramite traducit. Quæ constanter insistenda est, nec ad dextram, nec ad sinistram declinandum, magnaque Beatæ Mariæ hoc eius legum beneficio semper habenda gratia. *Beati immaculati in via, qui ambulat in lege Domine nostræ, canereque ei possunt ex animo gratulantes, gratiasque agentes, psalmum illum CXVIII. suavissimum, & pietatis sensu refertissimum, non enim qui operantur iniquitatem, in viis eius ambulauerunt, &c.*

CAPUT XII.

De Patris directoris ope spiritali minimè negligenda.

PRæter eum, quem cuique Deus homini tutelarem attribuit Angelum, alium præterea Partheniæ Sodalitati præsidè custodemque à clementissima Domina procuratum, cuius curæ ac fidei tum Sodales singuli, tum ipsa Sodalitas vniuersa concredita sit, haud difficulter assentietur, qui ceteris hominum piorum cœtibus atque conuentibus Angelum aliquem Dei munere præesse non dubitabit.

rit. Nempe aduersus hostes inuisibiles, quorum & numerus ingens, & vis potestasque maxima, ni Deus eam cohiberet, & doli fraudesque innumeræ, odij verò in nos rabies efferata, non vnus modò, sed omnino plurimum Angelorum custodia ac tutela communiendi fuimus. Aduersus illorum plura machinamenta, plura quoque præsidia comparanda fuere; complures cælitus aduocandæ Beatarum mentium auxiliatrices copix, ad illorum vel fraudes artesque detegendas, vel ad vim impugnationemque propulsandam. Sed quoniam, quæ naturæ nostræ deprauatæ summa est ærumna, sanctorum Angelorum frequenter salutaribus audiendis exequendisque monitis segniores sumus; hostes verò nostri, tamen si suo Marte potentissimi, tamen hominibus impijs suæ nequitix potissimum vtuntur administris, & externarum rerum blandimenta atque ad peccandum irritamenta suggerunt; ea propter optima Mater ad suorum Sodalium præsidium censuit opus esse præterea quodam externo visibili que An-

gelo custode, homine Angelico, spiritalis vitæ duce ac magistro, qui præiret illis in vita spiritali, qui perfectionis iter primus insisteret, idque suis monitis & exemplis demonstraret, à quo de omni ratione virtutis ac perfectionis instituerentur, ad eandemque subinde illius hortatu commoverentur & excitarentur, ad quem in omni discrimine, & maligni hostis impugnatione confugerent, solatiaque & subsidia spiritalia reciperent, quem haberent spiritalis loco parentis, Doctoris, Medici, Consiliarij, amicique fidissimi & integerrimi, cui sese totos aperirent, quem in omni re dubia consulerent, nihil suorum animi morborum ac perturbationum latere vellent, cuius in sinum res omnes in omni suæ salutis negotio molestas æquè ac secundas effunderent, breuiter quasi submissum à Beata Matre tutelarem Angelum haberent, cuius ope præsidioque niterentur. Hic est ille amicus fidelis, & animæ consiliarius optimus, quem Sapiens

*Eccli 6. 6.
& quatuor
seq.*

tantopere commendat: Multi pacifici sint tibi, & consiliarius sit tibi vnus de mille. Amicus

cus

cus fidelis protectio fortis: qui autem inuenit illum, inuenit thesaurum. Amico fideli nulla est comparatio, & non est digna ponderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius. Amicus fidelis medicamentum vitæ & immortalitatis, & qui metuunt Dominum inuenient illum. Qui timet Deum, æquè habebit amicitiam bonam, quoniam secundum illam erit amicus illius. Fili à iuuentute tua excipe doctrinam, & vsque ad canos inuenies sapientiam, ab hoc nempe spiritali magistro ac direttore, qui tibi prouidentissimæ Matris obtigit beneficio. Quasi is qui arat & v. 19. seminatur, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius: in opere enim ipsius exiguum laborabis, & citò edes de generationibus illius. Nō potest mentis nostræ tellus excoli sapientiæ semente, nisi qui illam iaciat, peritus adsit agricola, qui & ferendi & metēdi tempus norit opportunum. Qui ignari sunt locorum cum solertibus viarum iter adoriri gestiunt, inquit Ambrosius: æqualium vltus dulcior, at senum tutior. Quemadmodum Raphaël Archangelus iuniori Tobix comes à Deo datus deduxit & reduxit illum incolumem, ab

1. Offic. 43.

108 DE BONO SODAL. PARTH.
immanis deuoratione piscis eripuit, Sa-
ramque illi coniugem opulentissimam,
optimeque moratam conciliauit, deni-
que patris Tobiae senioris oculos ape-
ruit, omnibusque bonis domum eam
cumulauit: ita tibi datus ab optima Ma-
tre director ac dux vitae spiritualis. si con-
siliium eius ductumque sequaris, per hu-
ius saeculi vias impeditas, obscuras, an-
fractuofas, multis obsessas praedonibus,
tutum incolumemque deducet, tum ab
eiusdem saeculi concupiscentia (quam
piscis ille adumbrabat, quae plurimos
quotidie absorbet & immergit orco)
tuebitur, teque mundum istum fallacem
exeterare & euiscerare interius, omnino
detracta larua ac pelle externa faciet per-
spicere, ut deprehenso quod inuolutum
tegit amaritudinis felle tuae mentis illu-
minentur oculi; denique ad sapientiae
connubium te perducet, per quam om-
ni bonorum ac meritorum copia locu-
pleteris, quae tibi summo sit honori, so-
lacio ac gaudio: nam eius conuersatio
non habet amaritudinem, nec taedium
conuictus illius, sed gaudium & exulta-
tio-

tionem. Præter Archangelum Gabrielẽ, quem Sacratissimæ Virginis tutelarem fuisse credunt, non abnuuit illa duas suæ custodes ac testes integritatis, sanctum Ioseph ante virgineum partũ Saluatoris, & à morte filij Ioannem discipulum. cuius vtriusuis loco directorem suum ab amantissima sibi Matre consignatum cõmendatumque existimare potest ac debet Parthenius Sodalis, & de eo quam par est optimæ Matri gratiam habere ac referre. Sanè, vt sunt hæc tempora deprauata, moresque corrupti, quasi Loth iustum de Sodomis, ita plurimos adolescentes de mundi conflagentis incendio mihi videtur per hosce terrestres angelos Sodalitatis suæ directores, eripere velle Domina Nõstra: quorum proinde salubre monitum defigendum est altiùs, & animo memori circumferendum; *Salua animam tuam, noli respicere* *Genes. 19.*
post tergum, nec stes in omni circà regione, sed ^{17.}
in monte saluum te fac, ne & tu simul pereas.
 Præclarè Climacus, Qui cupit ab Ægypto liberari, & Pharaonis euadere minas, atque per eremum ad promissionis

pertingere terram, duce opus habet Mo-
se, qui ducat eum, & oret pro eo, sicque
hostium multitudinem, & reges potētes,
quibus vndique oppugnatur, euadat ac
superet. Esto non desit emigraturis ab
Ægypto, neq; interdium columna nubis,
ab æstu protegens, viamque signans, ne-
que noctu ignis ardens & collucens, ipsa
Sanctissima Virgo in prosperis aduersis-
que futura præsidio ac solatio; tamē duce
opus est Mose aut Iosue, qui primus ipse
certamē ineat, nec intermittat supplices
ad Deum manus tollere, dum nobis est
cum Amalecitis hostibus decertandum,
qui in terram denique promissam felici-
ter introducat. Hic certus fixusque Dei
mos est, vt homines ab hominibus insti-
tuti malit, quàm vel à se, vel ab Angelis e-
rudiri, charitatis imprimis exercendæ, tū
humilitatis retinendæ causa, atque vt hic
naturæ nostræ honos habeatur. Quas ra-
tiones persequitur S. Augustinus prolo-
go libri de doctrina Christiana, vbi Cor-
nelij Centurionis, qui iussus accersere
D. Petrum, & Apostoli Pauli, qui missus
est ad Ananiam, exempla recensuit: Ab-
iecta,

iecta, inquit, esset humana cōdirio, si per
 homines hominibus verbum suū Deus
 ministrare nolle videretur. Quomodo
 enim verum esset quod dictum est: *Tem-*
plum Dei sanctum est, quod estis vos, si de hu-
 mano templo responsa non redderet, &
 totum quod discendum hominibus tra-
 di veller, de cælo, & per Angelos perso-
 naret? Deinde ipsa charitas, quæ sibi inui-
 cem homines nodo vnitatis adstringit,
 non haberet aditum refundendorum, &
 quasi miscendorum sibimet animorum.
 Quæ sanè postrema ratio longè est opti-
 ma, ac simul obiter insinuat, quo sit ad-
 eundus animo director, quaque ille pa-
 terna charitate, aut (quando Dei Matris
 vices gerit) materna, & plusquam mater-
 na charitate, cura ac prouidētia sibi cre-
 ditos Sodales complecti debeat: quorum
 si est auctoritate pater, at affectu mater
 semper existet, illud identidem Apostoli
 versans animo: *Filioli quos iterum partu-*
rio, donec formetur in vobis Christus. Sed
 non id agimus, vt directorem institua-
 mus, aut sui commonefaciamus officij.

I. Cor. 3. 17.

CA-